

Ispita

Tu dor străin, ce'n noapte
Mă chemi atât de des,
De unde-mi vii și cine
În gând mi te-a trimis ?

— De nu m'ai cere însăși,
Eu n'aș putea să-ți vin,
Căci nu m'aude gândul
De care sînt străin.

— Eu nu mai știu de'n gindu-mi
Vii singur ori te chem,
Dar simt că fără de voce
Mă bucur și mă tem.

— Te bucură nădejdea
Și nu te temi de loc,
Ci te'nspăimîntă poate
Prea marele noroc.

— Și de mă'ncred în tine
Ce-mi dai și ce-ai să-mi ceri ?

— Îți dau un veac de viață
Trăită în plăceri,

Îți dau un veac de viață,
În care-ai să trăiești
Minuni ce nu'ndrăznit-ai
Măcar să le gîndești.

Și'n schimb îți cer ce însăși
Ar trebui să-mi ceri ;—
Să uiți din viață-ți până
Și ziua cea de ieri,

Să nu mai știi nimica
Din tot ce-ai fost trăit,
Căci numai astfel vine
Norocul negrăit.

— Primesc ori-ce de-acuma,—
O, ce noroc, să pot
De tot ce suferit-am
Să-mi uit de tot... de tot....

*

— Ca să ajungi la țintă
Sint drumuri ce le știi,
Dar trebuie să-ți fie
De ori-ce dor pustii :—

Ci-ți vei închide ochii
Și bine-ai să te'ncrezi,
Că nu-i ertat o clipă
Măcar să vrei să vezi.

Doar asta-i incercarea
Și-apoi în veci de veci
Nu le-i mai ști cunoaște
De-o fi să le mai treci.

Și-acum închide-ți ochii
Și hai la drum întins...

— Mă duc, dar uite, nu știu
Ce jale m'a cuprins...

— Nu'ncape jale'n drumul
Eternului noroc,
Vezi nu uită că ochii
N'ai să-i deschizi de loc.

*

— Sint două căi piezișe
Și'n mijloc drumul drept,
Tu, dor străin, mă'nvață
Pe care să mă'ndrept?

— Pe drumul cel din mijloc
Spre țintă mergi întins.

— Pe drumul drept odată
O rază mi s'a stins l....

— Atunci pe cel din dreapta.

— Nu, dorule, nu merg,
Sint urme dragi pe care
Mă tem să nu le șterg!...

— Cind ținta e aceeași,
Și drumurile-s trei,
Nu-i greu,—pe cel din stînga
Pornește-o dacă vrei.

— Pe drumul cel din stînga?...
Nu, dorule străin,
E-o cruce'n fața cărei
Nu pot să nu mă'nchin...

E-o cruce'n fața cărei
Nu pot să nu mă plec,
Și n'am să pot în preajma-i
Cu ochii orbi să trec....

.... Și a pierit ispita,
Și ai rămas pe loc,
Biet suflet ce porniseși
Spre veșnicul noroc.

Și crucea'n preajma cărei
N'ai vrut să treci străin
E tocmai amintirea
Celui mai mare chin....

Elena Farago